

POSVETITEV POMLADI

Kritika Radio Slovenija, Petra Tanko, Dogodki in odmevi, 22. marca 2019

Nekaj tako silovitega nas je sinoči prevzelo, tako temačnega, pa vendar ne brezizhodnega. Posvetitev pomladi, ki je Fariču v obliki lutkovnega baleta ponudila možnost uprizorjanja spektakla, saj se animatorji, performerji, gibalci, kot se v uprizoritvi jasno definirajo osebe, ki naseljuje oder, skupaj z lutkami stopijo v mogočno človeško gmoto. V totalnem kaosu družbenih mehanizmov, krutosti človeštva in narave išče tisti košček upanja ali človeškosti oz. tisto kal, ki naj predstavlja potencial za udejanjanje smisla v svetu brez smisla. To se zgodi v drugem delu, ko se narativni poudarek z mase, množice, kolektiva preusmeri na posameznika. Uprizoritev bi lahko označili kot ekspresionistični minimalizem, saj se pri izbiri sredstev jasno odraža premislek in utemeljenost vsakega prizora, giba, slike, lutke, scenskega elementa. Vse skupaj pa odevajo močni svetlobni kontrasti črnobelega kolorita in krvavo rdeče. Natančneje včasih tudi narativno prepoznavne gibalne akcije, ki so usklajene z glasbeno kompozicijo ter video scensko opremo. Poleg Matjaža Fariča je nujno izpostaviti še Barbaro Stupica, avtorico likovne podobe, Andreja Hajdinjaka, obikovalca svetlobe in Jureta Lavrina, avtorja video projekcij. Vrhunski odrski umetniki, ki na malem formatu odra pod zvezdami, ustvarijo kompleksno in dovršeno delo v domišljenem dialogu današnjega časa, z glasbo Stravinskega, nastalo pred nekaj več kot sto leti. Velik aplavz velja tudi kolektivu performerjev, gibalcev, plesalcev, animatorjev, ki so vsak posebej uspešno vzpostavili razliko med svojo telesno prisotnostjo in lutko in tako soustvarili veliko odrsko delo.